

כל אחד והסיפור שלו

חוברת טקסטים סיפוריים ואשיות

אוסנת סכח ♥

חברים טובים

בקר אחד נכנסה המורה לפתה, ולאחר שברכה את הילדים בבקר טוב ספרה:

"אמא של יואב טלפנה אלי והודיעה שליואב קרתה תאונה, הוא שבר את רגלו והרופא אמר שעליו לשכב זמן מה בבית-החולים. יואב עצוב מאוד וחושש שיפסיד חמר למודי רב ולא יוכל להתקדם עם כל הפתה. "האם יש למישהו רעיון איך לעזר ליואב?" אורלי קמה ואמרה: "יש לי הצעה: נקח מחפרת ונכתב בה את כל מה שלומדים בפתה. בכל יום ילכו שני ילדים לבית-החולים, יביאו ליואב את המחפרת וילמדו אותו את כל מה שלמדנו בפתה. אני מתנדבת להיות ראשונה".

"מי עוד מתנדב?" – שאלה המורה. כל הילדים הצביעו.

המורה שבחה את התלמידים ואמרה:

"כל הכבוד לכם! אתם חברים טובים".

ענו על השאלות:

(1) מדוע היה על יואב לשכב בבית החולים?

(2) כמה חשש יואב?

(3) מדוע המורה שבחה את הילדים?

(4) בספור כתוב: "הוא שבר את רגלו" ... למי הפונה "הוא"?

(5) מהי לדעתכם התכונה המתאימה ביותר לאורלי? הקיפו.

סקרנית	חרוצה	אכפתית	ותרנית
--------	-------	--------	--------

(6) מדוע תכונה זו מתאימה לאורלי? נמקו.

(7) כתבו ליד כל משפט נכון / לא נכון

א. ליואב קרתה תאונה

ב. הילדים בכתה גלו חברות טובה

ג. אורלי התנדבה לבקר ראשונה את יואב

ד. יואב שמח שחבריו באו לבקרו

8) בספור כתוב: "יואב חושש שיפסיד חמר למודי רב".....
מה פירוש המלה "חושש"? הקיפו את התשובה הנכונה:

א. שמח

ב. דואג

ג. מרוצה

ד. חושד

9) סדרו את המשפטים הבאים ברצף הנכון:

המורה אמרה דברים טובים לתלמידים.	☐
המורה ספרה לילדים שליואב קרתה תאונה.	☐
אורלי הציעה שבכל יום יבקרו את יואב שני ילדים.	☐
ליואב קרתה תאונה.	☐
אורלי התנדבה לבקר את יואב ראשונה.	☐

10) מדוע, לדעתכם, המורה אמרה לילדים: "אתם חברים טובים"
הסבירו את תשובתכם.

האר"בה

יום אחד, כשההפסקה הסתיימה וכל הילדים נכנסו לפתח, פרצה מריבה

בין עודד לבין מאור.

עודד צעק על מאור: "למה אתה יושב על הכסא שלי?"

ענה לו מאור: "שתק! הכסא הזה שלי".

עודד התרגז מאוד וצעק על מאור: "שתק אתה!"

מאור בעט בעודד ועודד החזיר לו מכות חזקות.

עודד נפצע בראש ומאור קבל מכה בעין.

שניהם רצו למורה בבכי ומאור אמר: "מאור אשם!"

הוא ישב על הכסא שלי!"

אמרה להם המורה: "אף אחד מכם אינו צדקני."

שניכם אשמים כי נהגתם באלימות.

לא צריך להכות – אפשר לדבר".

המורה הענישה גם את עודד וגם את מאור.

בשיעור שוחחו הילדים והמורה על הנושא:

אף אפשר לפתור בעיות ללא אלימות.

ענו על השאלות:

1) מה היתה הסבה למריבה בין עויד לבין מאור?

2) מה אמרה להם המורה?

3) על איזה נושא שוחחו בכיתה?

4) סמנו V במקום המתאים:

המשפט	נכון	לא נכון
היתה מריבה בין עויד לבין מאור		
עויד ישב על הכסא של מאור		
המורה הענישה את עויד ומאור		
עויד ומאור נהגו באלימות		
אפשר לפתר בעיות באלימות		
המורה אמרה: שניכם אשמים		

5) לַפְּנֵיכֶם מְשַׁפְּטִים הַלְקוּחִים מִתּוֹךְ הַסֵּפֹר.

כָּתְבוּ לַיָּד כָּל מְשַׁפֵּט מִי אָמַר אוֹתוֹ.

א. "לָמָּה אֶתָּה יוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא שְׁלִי?"

ב. "אֵף אֶחָד מִכֶּם אֵינוֹ צוֹדֵק."

ג. "לֹא צָרִיךְ לְהַכּוֹת – אֶפְשָׁר לְדַבֵּר."

ד. "אֲנִי לֹא אֵשׁ"

6) מָה, לְדַעְתְּכֶם, הִרְגִּישׁוּ הַיְלָדִים לְאַחַר הָרִיב? (שְ�מַחָה , עֶצֶב חֲרָטָה).
הַסְבִּירוּ אֶת תְּשׁוּבַתְכֶם.

7) מָה הַדָּבָר הַחֲשׁוּב שְׁאֶפְשָׁר לְלַמֵּד מִהַסֵּפֹר?
סִמְנוּ בָּקוּ אֶת הַמְשַׁפֵּט.

★ שִׁבְכָתָה שֶׁל מָאוֹר וְעוֹדֵד אֵין מְסַפִּיק כְּסֵאוֹת.

★ שִׁילָדִים אוֹהֲבִים לָרִיב.

★ שִׁבְמְרִיבָה לֹא פוֹתְרִים בְּעִיּוֹת.

★ שְׁגָם מָאוֹר וְגַם עוֹדֵד נִפְצְעוּ בַּמְרִיבָה.

★ שֶׁהַמּוֹרָה שֶׁל מָאוֹר וְעוֹדֵד אוֹהֶבֶת לְהַעֲנִישׁ.

האול הפצוע

גוזל קטן נפל מהקו שבראש העץ.

הוא נפצע קשה, נשברה לו כנף.

הגוזל שכב על האדמה וציץ מכאב, אך אף אחד לא שמע אותו ולא עזר לו.

גיל חזר מבית הספר וראה את הגוזל המסכן, רחם עליו ולקח אותו הביתה.

בבית חבש גיל לגוזל את הכנף, נתן לו מים וגרעינים, הכין קפסא מרפדת

בצמר גפן, השכיב אותו בתוכה וטפל בו באהבה ובמסירות רבה.

הגוזל התחזק מיום ליום עד שלאחר ימים אחדים הבריא ועף בשמחה

לקו שלו. גיל שמח מאוד וקרא:

שלום גוזל, תהיה בריא.

אני מקווה שבני משפחתך יקבלו אותך יפה ב

רגשות

פֶּעַס

שִׂמְחָה

רַחֲמֵי

פֶּחַד

אִשָּׁר

כָּאֵב

אַהֲבָה

עֶצֶב

בחרו את התשובות מתוך מחסן הרגשות שבלבבות:

(1) מה הרגיש הגוזל כששכב פצוע? הסבירו.

(2) מה הרגיש גיל כשראה את הגוזל הפצוע? הסבירו.

(3) מה הרגיש גיל כשראה את הגוזל עף?

(4) ערכו את המשפטים על פי הסדר שבספור:

☐ גיל לקח את הגוזל וטיפל בו.

☐ הגוזל נפל מהקן.

☐ גיל חזר מבית הספר.

☐ הגוזל הבריא ועף לקן.

(5) סמנו V במקום המתאים:

לא נכון	נכון	המשפט
		גוזל קטן נפל מצמרת העץ.
		הגוזל שכב על האדמה וציץ

		מִשְׁמָחָה
		גִּיל טֶפֶל בְּמִסִּירוֹת בַּגּוֹזֵל

(6) הַשְׁלִימוּ אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הַבָּאִים:

אוסף סכח ♥

א. הַגּוֹזֵל שָׁכַב עַל הָאֲדָמָה וְצִיץ מִכְּאֵב כִּי:

ב. גִּיל חָבֵשׁ לַגּוֹזֵל אֶת הַכֶּנֶף כִּי:

ג. הַגּוֹזֵל נִפְצָע קֶשֶׁה כִּי:

(7) מָה דַּעְתְּכֶם עַל הַתְּנֵהוּגוֹתָיו שֶׁל גִּיל? הַסְבִּירוּ אֶת תְּשׁוּבַתְכֶם.

(8) מָה, לְדַעְתְּכֶם, הָיָה קוֹרָה אֵלָיו גִּיל לֹא הָיָה מְטֵפֵל בַּגּוֹזֵל?

(9) בְּמִשְׁפָּט: "הוּא נִפְצָע קֶשֶׁה".

לְמִי הַכּוֹנֵה בַּמֶּלֶךְ: "הוּא"?

(10) בְּמִשְׁפָּט: "אֲנִי מְקוּהָ שֶׁבָּנִי מִשְׁפָּחָתָךְ יִקְבְּלוּ אוֹתָךְ יָפָה".

לְמִי הַכּוֹנֵה בַּמֶּלֶךְ: "אֲנִי" ?

(11) הַקִּיפוּ אֶת הַתְּשׁוּבָה הַנּוֹכָחָה.

לְאַחַר יָמִים אַחָדִים הַגּוֹזֵל עָף לְקוֹן שֶׁלּוֹ מִפְּנֵי

א. הָיָה לוֹ מִשְׁעָמָם בְּתוֹךְ הַקִּפְסָא.

תודה

ב. הוא התגעגע למשפחתו.

ג. גיל טפל בו במסירות והוא הבריא.

ד. הוא שמע את אמו קוראת לו.

התוכי העצוב

סוכת סוכה

סבא קנה לערו ליום ההלדת פלוב עם תפי יפה וצבעוני.

ערו שמח מאד ואמר: "עכשו יהיה לי חבר".

כל בקר ערו שם גרעינים ומים בפלוב של התפי,

אך התפי סרב לאכל והיה עצוב מאד.

ערו שם צעצועים בפלוב של התפי כדי לשמח אותו,

אך התפי סרב לשחק בהם והמשיך להיות עצוב.

התחיל גם ערו להיות עצוב ושאל את אמו:

"מדוע התפי עצוב ואינו רוצה להיות חבר שלי" ?

ענתה לו אמא: "אולי עצוב לו לגור לבד בפלוב,

אולי פדאי שנביא לו חברים שיגורו אתו" ?

ערו ואמא הלכו לחנות שמוכרים בה בעלי - חיים,

קנו שלשה תפיים יפים וצבעוניים והביאו אותם לפלוב של התפי.

כאשר ראה התפי את חבריו החדשים החל לצפצף ולקפץ מרב

שמחה ומאז לא היה עצוב עוד.

גם ערו שמח מאד ואמר:

"עכשו יש לי ארבעה חברים, וכלנו שמחים".

ענו על השאלות:

1) מה סבא קנה לערו ליום הולדתו?

2) איך טפל ערו בתכני פרטו.

3) מה עשה ערו כדי לשמח את התכני?

4) מה אמא הציעה לעשות כדי לשמח את התכני?

5) מה עשה התכני פשראה את חבריו החדשים?

6) כתבו ליד כל משפט נכון / לא נכון

★ סבא קנה לערו פלוב עם תכני

★ התכני היה בודד בפלוב

★ התכני שחק בצעצועים שערו שם בפלוב

★ ערו ואמא קנו ארבעה תכנים

7) סִדְרוּ אֶת הַמִּשְׁפָּטִים עַל פִּי הַרְצָף הַסְפּוּרִי:

- ☐ אִמָּא הִצִּיעָה לְהֵבִיא לְתַכִּי חֲבֵרִים שְׂיִגּוּרוֹ אֹתוֹ.
☐ הִתְכִּי צִפְצָף וְקִפֹּץ כַּאֲשֶׁר רָאָה אֶת חֲבֵרָיו הַחֲדָשִׁים.
☐ סָבָא קָנָה לְעֶרֶן כְּלוּב עִם תַּכִּי יָפָה וְצִבְעוֹנִי.
☐ עָרֶן וְאִמּוֹ הִלְכוּ לַחֲנוּת שְׂמוֹכָרִים בָּהּ בַּעֲלֵי חַיִּים.
☐ עָרֶן שָׁאֵל אֶת אִמּוֹ: מִדּוּעַ הִתְכִּי עָצוּב?
☐ הִתְכִּי סָרַב לֶאֱכֹל וּלְשַׁחֵק וְהָיָה עָצוּב מְאֹד.

8) הַקִּיפוּ אֶת הַתְּשׁוּבָה הַנִּכּוֹנָה:

- הִתְכִּי הָיָה עָצוּב וְלָכֵן:
 א. שֶׁחָק בַּצֵּעֲצוּעִים שָׁעָרֶן שָׁם לוֹ בַּכְּלוּב.
 ב. כֹּל בֶּקָר אָכַל גִּרְעִינִים וְשָׁתָה מַיִם.
 ג. קִפֹּץ וְצִפְצָף.
 ד. סָרַב לֶאֱכֹל וּלְשַׁחֵק.

9) מִי אָמַר לְמִי בַסְפּוּר:

- א. "מִדּוּעַ הִתְכִּי עָצוּב וְאִינִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת חֵבֵר שְׁלִי."

_____ אֶל _____

- ב. "אוּלֵּי עָצוּב לוֹ לָגוּר לְבַד" ?

_____ אֶל _____

ג. "אולי כדאי שנביא לו חברים חדשים?"

אל _____

10 השלימו את המשפטים הבאים:

אוסנת סבא

א. סבא קנה לערן כלוב עם תפי פי:

ב. ערן שם צעצועים בכלוב כדי:

ג. ערן ואמא הלכו לחנות בעלי חיים כדי:

ד. התפי החל לצפצף ולקפץ פי:

11 סדרו את המלים הבאות לפי סדר אותיות הא"ב:

תפי

כלוב

צעצועים

גרעינים

צפצף

12 כיצד מתואר התפי בספור?

13 כיצד ערן שמח את התפי? הקיפו.

א. הביא לו מים.

ב. הביא לו גרעינים.

ג. הביא לו צעצועים.

ד. הביא לו חברים.

לעצם כלב

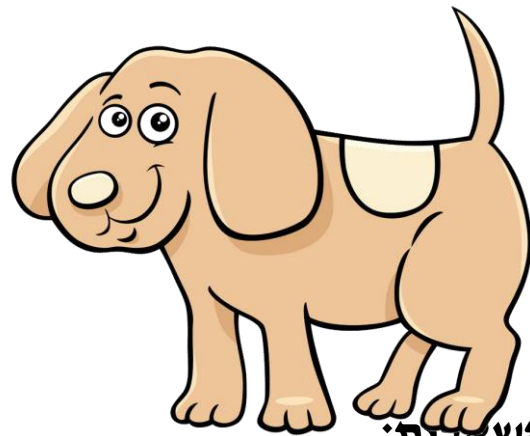
אלעד רצה מאד לגדל כלב בבית. הוא בקש מאביו ומאמו שיקנוהו לבנה. ♥
כלב חמוד שיוכל לשחק ולהשתולל איתו.
הוריו הסבירו לו שכלב אינו משחק. "לגדל כלב זו אחריות כבדה
מאד:
אי אפשר להשאיר אותו לבד בבית ללא טפול כשאנחנו בעבודה
ואתה בבית הספר".
אלעד הבטיח שהוא ידאג לכלב, שכל בקר יקום מקדם, ילך איתו
לטיול
קצר, יתן לו אכל ומים וישאיר לו צעצועים למשחק.
הוריו הסכימו וקנו לו כלבלב חמוד.
אלעד החליט לקרוא לכלבלב חומי, כי צבעו היה חום.
בערב פרש שמייכה רכה על המרפסת, השכיב עליה את חומי והלך
לישון
שמיח ומאשר.
כעבר כמה ימים אלעד חזר מבית הספר ומצא את חומי שוכב
בחצר,
רגלו שבורה והוא מילל מפאב. אלעד היה עצוב מאד, לטף את
חומי
ודבר אליו: "סליחה כלבלב שלי, הייתי עיף הבקר ולא טפלתי בך.
בודאי

היית רעב והיה לך משעמם לבד בבית ולכן קפצת מהמרפסת
לחצר".

אחר הצהריים לקחו אמא ואלעד את חומי לוטריןר. הוטריןר חבש
לו

את הרגל והסביר לאלעד שכלב חי אינו משחק. צריך לטפל בו
היטב.

כאשר חזרו הביתה אמר אלעד: למדתי היום דבר חשוב מאוד.

ענו על השאלות:

סוסת סכח ♥

(1) מה בקש אלעד מהוריו?

(2) מה הם הסבירו לו?

(3) איך הבטיח אלעד לטפל בכלב?

(4) איזה שם אלעד נתן לכלבלב? ומדוע?

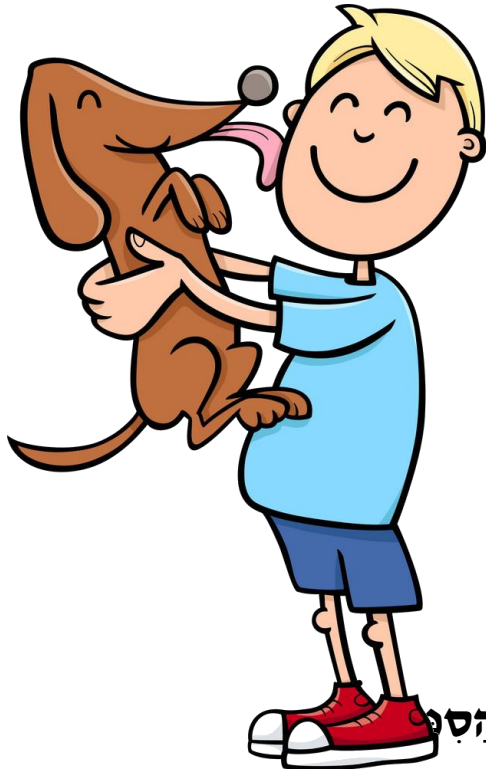
(5) השלימו את המשפטים הבאים:

❖ אלעד קרא לכלבלב חומי כי:

❖ חומי שֶׁכַּב בְּחֶצֶר מִלֵּל מִכָּאֵב מִפְּנֵי שׁ:

❖ הוֹרִיו שֶׁל אֶלְעָד הִסְפִּימוּ לְקִנּוּת לוֹ כָּלֵב כִּי:

❖ אֶלְעָד רָצָה כָּלֵב כִּדִּי:

אוסנת סבנח ♥

5) סִדְרוּ אֶת הַמִּשְׁפָּטִים עַל פִּי הָרָצוֹן הַסֵּפֶר

אֶלְעָד וְאִמָּא לָקְחוּ אֶת חוּמִי לְוֵטְרִינָר.

אֶלְעָד הֵבִין שֶׁלְגִדֹּל כָּלֵב זֶה אַחֲרִיּוֹת גְּדוּלָּה.

הוֹרִיו שֶׁל אֶלְעָד קָנוּ לוֹ כָּלֵבֶלֶב חֲמוּד.

אֶלְעָד רָצָה מְאֹד לְגִדֹּל כָּלֵב בֵּבִית.

אֶלְעָד חָזַר מִבֵּית הַסֵּפֶר וּמָצָא אֶת חוּמִי פָּצוּעַ בְּחֶצֶר.

6) סִדְרוּ אֶת הַמַּלְיִם הַבָּאוֹת לְפִי הַסֵּדֶר בְּמִלּוֹן:

כָּלֵב

וֵטְרִינָר

מִשְׁחָק

אַחֲרִיּוֹת

7) הֵיכֵן הֵנִיחַ אֶלְעֵד אֶת חֹמֵי לִישׁוֹן?

8) לִפְנֵיכֶם מַלִּים. צִיֵּנוּ לֵיד כָּל מְלָה פִּיצָד הִיא קְשׁוּרָה לִסְפּוֹר:

♥ אוֹסֶנֶת סִבַּח

וֶטְרִינָר-

כָּאֵב-

מִרְפֶּסֶת-

אַחֲרִיּוֹת-

9) סִמְנוּ V בַּמְּקוֹם הַמֵּתְאִים:

הַמִּשְׁפָּט	נָכוֹן	לֹא נָכוֹן
אֶלְעֵד הִבְטִיחַ שֶׁהוּא יִדְאָג לְכָלֵב		
חֹמֵי שָׁבַר אֶת רִגְלָיו		

		אַלְעֵד טַפֵּל בְּחוּמֵי בְּאַחֲרִיּוֹת כְּבִדָּה
		הַוֹטְרִינֶר חָבֵשׁ לְחוּמֵי אֶת הַרְגֵּל
		כָּלֵב חֵי אֵינוֹ מְשֻׁחָק

10) מֶה הֵייתֶם מְצִיעִים לְאַלְעֵד לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁהַמְקָרָה שְׁקָרָה לְחוּמֵי
לֹא יִחְזֹר שׁוּב?

הפתעה באמצעה

סוכת סוכה ♥

עָרַב אֶחָד אָבָא שֶׁל יוֹבֵל וְגִלִּית חֲזַר מִהַעֲבוּדָה וְקָרָא: יְלָדִים, אִמָּא
וְאֲנִי הִכְנוּ לָכֶם הַפְתָּעָה. אֵיפֹה? אֵיפֹה הִיא? קָרָא יוֹבֵל, וְגִלִּית רָצָה
לְחַפֵּשׂ בְּכָל הַחֲדָרִים הִיכֵן נִמְצְאָה הַהַפְתָּעָה?
הַהַפְתָּעָה בְּתִיק שְׁלִי- אִמְרָה אִמָּא, הוֹצִיָּאָה מִהַתִּיק מַעֲטָפָה לְבָנָה
וְהִגִּישָׁה אוֹתָהּ לְיְלָדִים. יוֹבֵל וְגִלִּית הִתְאַכְזְבוּ מְאֹד. אֵיזוֹ מִן הַפְתָּעָה
יְכוּלָה לִהְיוֹת בְּמַעֲטָפָה? גִּלִּית פָּתְחָה אֶת הַמַּעֲטָפָה. בְּמַעֲטָפָה הָיוּ
אַרְבָּעָה כְּרִטִּיסִים שֶׁעָלִיהֶם הָיָה כָּתוּב:

כרטיס כניסה לקרקס. יום שלישי בשעה 4 אחר הצהריים.

יש! – קפצו הילדים – מחר יום שלישי, מחר הולכים לקרקס.

למחרת יצאו כלם נרגשים מהבית ונסעו לקרקס.
הקרקס היה בתוך אהל ענק וצבעוני. קהל רב ישב על הספסלים
וכלם חכו לתחילת ההצגה.

ההצגה התחילה בתלוצה של דבש שרקדו לקול מנגינה עליזה
וליצנים שהצחיקו את הקהל. אחר כך הופיע פיל ענק שרקד על
כסא קטן וכלבים שקפצו לתוך חשוקים בוערים. לוליינים עשו
תרגילים מפחידים על טבעות, ולסיום, סוסי פוני רקדו במעגל.
פלא פלאים! – קרא יובל – חיות יודעות לרקד. וגלית שאלה את
אמא:

איך החיות יודעות לרקד? אמא הסבירה לה שבקרקס כל החיות
מאלפות.

בדרך הביתה אמר יובל: גם בתוך מעטפה קטנה יכולה להיות
הפתעה גדולה ונהדרת.

ענו על השאלות:

1) איפה היתה ההפתעה שהכינו אמא ואבא?

2) אילו בעלי חיים הופיעו בקרקס?

3) אילו אנשים הופיעו בקרקס?

4) התאימו לכל מלה חרוז:

טיל	לולין
פנקס	קרקס
מקלפות	ענק
חזק	מאלפות
בנין	פיל

5) היכן היה הקרקס?

6) מה פרוש המלים? (העזרו במחסן המלים)

אוסנת סבך

- א. ליצן: _____
- ב. לולין: _____
- ג. פלא: _____
- ד. חיה מאלפת: _____

חיה מלמדת

דבר לא רגיל

אדם המצחיק את הקהל

הנהגה חכמה, חכמה, חכמה

7) מצאו את המלים בספור והשלימו את המשפטים:

* אמא הוציאה מהתיק _____ לבנה.

* יובל וגלית _____ מאד פשראו את המעטפה.

* הקרקס היה בתוך _____ ענק.

* הדבים רקדו לקול _____.

* בקרקס היו _____ שעשו תרגילים מפחידים.

* ה _____ הצחיקו את כל האנשים.

* אמא הסבירה שבקרקס כל החיות _____.

* פלא _____ - קרא יובל - חיות יודעות לרקד.

סוכת סכח ♥

8) חפשו את המלה הפתובה בספור במקום זו המדגשת.

כתבו אותה במשבצת הריקה.

מהעבודה.

א. אבא של יובל וגלית ש

לתחלת ההצגה.

ב. וכלם המתינו

אותה

ג. אמא הוציאה מהתיק מעטפה ומסר

לילדים.

של דבים.

ד. ההצגה התחילה במצעד חגיגי

9) סִדְרוּ אֶת הַמַּלִּים הַבָּאוֹת לְפִי סֵדֶר הַמַּלִּים בְּמִלּוֹן:

קֶרֶקֶס _____

מִנְגִּינָה _____

לִיצוֹן _____

מַעֲטָפָה _____

לוּלִין _____

10) הַשְׁלִימוּ אֶת הַפְּעָלִים בְּכָל מִשְׁפָּט:

• קָהַל רַב _____ עַל הַסִּפָּסִלִים.

• הַדְּבִים _____ לְקוֹל מִנְגִּינָה עֲלִיזָה.

• הַלִּיצָנִים _____ אֶת הַקָּהָל.

• הַכִּלְבִּים _____ לְתוֹךְ חֲשׂוֹקִים בּוֹעֲרִים.

תַּלְמִידָה חֲדָשָׁה

בְּאִמְצַע הַשָּׁנָה הַגִּיעָה לַכֶּתֶה תַּלְמִידָה חֲדָשָׁה. הַמּוֹרָה הַצִּיגָה אוֹתָהּ וּסְנַת סִכַּח ♥
בְּפָנֵי הַיֻּלְדִּים וְאָמְרָה: "הַפִּירוּ אֶת יַעַל, הִיא הַגִּיעָה אֵלֵינוּ מֵעִיר אַחֶרֶת
וּמֵהָיוֹם

תִּלְמַד אִתָּנוּ. אֲנִי מְקוּהָ שְׁתַּעֲזְרוּ לָהּ לְהַקְלִט בְּכַתְתֵּנוּ".
הַמּוֹרָה מִצָּאָה לַיַּעַל מְקוֹם פָּנוּי וּבִקְשָׁה מֵהַיֻּלְדִּים לְהוֹצִיא מֵהַתִּיק
סֵפֶר

עֵבְרִית וּמַחְבֶּרֶת. יַעַל יֵשֶׁבָה בְּשִׁקְטָה וְהַקְשִׁיבָה לְדִבְרֵי הַמּוֹרָה.

בַּהֶפְסְקוֹת עֲמֵדָה בִּצֵד וְנִרְאָתָה עֲצוּבָה. בְּסוֹף יוֹם הַלְמוּדִים, בִּדְרֹךְ
הַבֵּיתָה, שׁוֹחֲחוּ הַיְלָדִים בִּינֵיהֶם עַל הַיְלָדָה הַחֲדָשָׁה.
דוֹרוֹן אָמַר: "אִיזוֹ יְלָדָה מְשֻׁנָּה הִגִּיעָה לַפֶּתַח שְׁלָנוּ, אֲפִילוֹ סִפְרִים
וּמַחְבְּרוֹת
אֵין לָהּ."

וְדוֹרִית אָמְרָה: "הִיא לֹא הִצְבִּיעָה אֵף פֶּעַם, גַּם כְּשֶׁהִמּוֹרָה שָׁאַלָה
שְׁאֵלוֹת כָּל כָּךְ קְלוֹת, וּבַהֶפְסְקוֹת עֲמֵדָה בִּצֵד וְלֹא שִׁחָקָה אֶתְנוּ."
"הִיא בֹאֶמֶת יְלָדָה מוֹזָרָה".

"אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהִיא בְּכָלֹל לֹא מְשֻׁנָּה" – אָמַר גִּיא – "אוּלֵי הִיא לֹא
יודעת אֵילוֹ סִפְרִים לוֹמְדִים אֲצִלָּנוּ? הֲרִי הִיא בָּאָה מֵעִיר אַחֶרֶת".
"וְאֲנִי חוֹשֶׁבֶת" – אָמְרָה חָגִית – שֶׁהִיא לֹא שִׁחָקָה אֶתְנוּ כִּי הִיא
אֵינָה מְכִירָה

אֶת הַשְּׁמוֹת שְׁלָנוּ. אִידָּךְ אֶפְשָׁר לְשַׁחֵק עִם יְלָדִים כְּשֶׁלֹּא מְכִירִים אֶת
שְׁמוֹתֵיהֶם?"

כָּל הַיְלָדִים הִחְלִיטוּ שֶׁלְמַחֲרָת בִּבְקָר יַעֲשׂוּ הֶכְרוֹת עִם יָעֵל, יְסַפְּרוּ לָהּ
עַל מַה שֶׁלוֹמְדִים בְּבֵית הַסֵּפֶר, יִזְמִינוּ אוֹתָהּ לְשַׁחֵק בַּהֶפְסְקוֹת וְיַעֲזְרוּ
לָהּ לְהַקְלִיט בַּפֶּתַח.

עֲנוּ עַל הַשְּׁאֵלוֹת:

❤ אוֹסֶנֶת סִכַּח

(1) מִתִּי הִגִּיעָה יָעֵל לַפֶּתַח?

(2) מִי מֵהַיְלָדִים חָשַׁב שֶׁיָעֵל מְשֻׁנָּה?

3) מי מהילדים חשב שיעל אינה משנה?

4) על מה, לדעתכם, יעל חשבה כשישבה בפתה?

5) על מה, לדעתכם, יעל חשבה כשעמדה בצד בהפסקות.
הסבירו את תשובתכם.

6) השלימו את המשפטים:

א. דורית חשבה שיעל משנה כי: _____

ב. דורון חשב שיעל משנה כי: _____

ג. גיא חשב שליעל אין ספרים כי אולי: _____

ד. חגית חשבה שיעל לא שחקה אתם כי: _____

7) מתחו קו בין מלים נרדפות (מלים שיש להן אותו הספר)

♥ אוטת סכח

למה משנה

חו- חו חבר

מוזרה מדוע

חמה עץ

גשם	מטר
שמש	ידיד
תודה	אילן

8) חשבו וכתבו כיצד הייתם מתנהגים אילו הייתם יעל?

9) לפניכם משפטים הלקוחים מתוך הספור.
כתבו ליד כל משפט מי אמר אותו.

- * אני מקוה שתעזרו לה להקלט _____
- * היא לא הצביעה אף פעם _____
- * היא אינה מכירה את השמות שלנו _____
- * היא לא יודעת אילו ספרים לומדים אצלנו _____
- * אפילו ספרים ומחברות אין לה _____

10) סדרו את המלים הבאות לפי הסדר במילון.

- תלמידה _____
- הפרות _____
- חברים _____
- הפסקה _____

11) בחרו במלה הנכונה למשפט.

- ❖ המורה _____ אותה בפני הילדים (הציג, הציגה)
- ❖ כל הילדים _____ לעשות הפרות עם יעל (החליטה, החליטו)
- ❖ לא הצביעה אף פעם (הוא, היא)
- ❖ המורה _____ ליעל מקום לשבת (מצאה, מצא)

12) מה מסביר לנו הספור?

- א. הספור מסביר כיצד להתנהג כלפי המורה.
- ב. הספור מסביר כיצד להתנהג בהפסקות.
- ג. הספור מסביר כיצד לעזור ולקבל תלמיד חדש.
- ד. הספור מסביר כיצד לעזור לילדים מוזרים.

האביזה

אוסנת סבא

אמא נתנה ליוסי מטבע של עשרה שקלים כדי שיקנה לחם וחלב
בדרך חזרה מבית הספר.
לחרדתו גלה יוסי כי אבד לו המטבע, והוא החל לבכות.

תלמידי הפתה עזרו ליוסי והחלו לחפש את המטבע, תוך כדי כך שהם מאשימים זה את זה בגניבת המטבע.
כאשר נכנסה המורה לפתה, ראתה את יוסי בוכה ואת הפתה סוערת.

"מה קרה"? , שאלה המורה.

ספר יוסי למורה על בקשתה של אמו ועל המטבע שאבד לו.
שאלה המורה: "כמה כסף נתנה לך אמא?"
"עשרה שקלים" , מרר יוסי בבכי.
"חבל שלא שאלתם אותי" , אמרה המורה, "אני מצאתי את המטבע".

הוציאה המורה מטבע של עשרה שקלים ונתנה אותו ליוסי.
בסוף יום הלימודים ראתה המורה את שקד עומד בפנת הפתה ובוכה.

שאלה המורה את שקד: "מה קרה שקד? מדוע אתה בוכה?"
הוציא שקד מטבע של עשרה שקלים מהכיס ונתן אותו למורה.
"אני מצטער..." , גמגם שקד.

המורה חיכה אל שקד ואמרה: "כלנו טועים לפעמים, אבל החכמה היא להבין שטעינו ולתקן את הטעות".
אני יודעת שלא תחזור על הטעות הזו שוב, כי אתה ילד טוב וישר".

ענו על השאלות:

1) לשם מה אמא נתנה ליוסי מטבע של עשרה שקלים?

(2) מה יוסי גלה לַחֲרָדָתוֹ?

(3) מה עֲשִׂיתָהּ הַמּוֹרָה כַּאֲשֶׁר שָׁמְעָה עַל הָאֲבִידָה שֶׁל יוֹסִי?

(4) מה דַּעַתְכֶם עַל הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַמּוֹרָה? הַסְבִּירוּ אֶת תְּשׁוּבַתְכֶם.

(5) מִדּוּעַ לַדַּעַתְכֶם בָּכָה שָׂקֵד?

(6) מה דַּעַתְכֶם עַל שָׂקֵד? נִמְקוּ.

(7) מה לַמִּדָּתָם מִסִּפּוֹר זֶה?

אוסנת סכח

(8) עֲרֹכוּ אֶת הַמְשָׁפְטִים עַל פִּי הַסֵּדֶר הַנָּכוֹן.

יוֹסִי גָּלָה שֶׁהַמְטִיבַע אָבִיד לוֹ. ☐

הַמּוֹרָה נִכְנְסָה לַפֶּתַח וְרָאָתָה אֶת יוֹסִי בּוֹכָה. ☐

☐

המורה הוציאה מטבע של עשרה שקלים ונתנה ליוסי.

תלמידי הכיתה עזרו ליוסי לחפש את המטבע. ☐

אמא נתנה ליוסי מטבע של עשרה שקלים. ☐

9) בחרו שם חדש לספור ונמקו את בחירתכם.

א. המטבע

ב. סוף מעשה במחשבה תחילה.

ג. סערה בפתה.

ד. טעות לעולם חוזרת

10) הקיפו את המלים השייכות למשפחת המלים מצ

צמאים

מצאתי

צמה

מציאה

מוצא

עצם

הכרבות האזונה

לפני ימים רבים לא היו עדיו שעונים. בבקר היה התרנגול קורא, ^{אסנת סכח} ♥

ואז

יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי בָּא הַבֶּקֶר. הִתְנַגְּאָה הַתְּרַנְגוּל וְחָשַׁב: מִי כְמוֹנִי! אִם
לֹא

אֶקְרָא, לֹא יֵדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי עָבַר הַלַּיְלָה. גַּם הַתְּרַנְגוּלֶת, הַכָּלֵב
וְהַחֲתוּל

חָשְׁבוּ כִּדְּ: כָּלֵם חָשְׁבוּ שֶׁהַתְּרַנְגוּל מְבִיא אֶת אוֹר הַבֶּקֶר.
עָרַב אֶחָד קֶפֶץ הַתְּרַנְגוּל עַל גֶּדֶר וְקָרָא: מָחָר לֹא אֶקְרָא, וְהַשֶּׁמֶשׁ לֹא
תוֹפִיעַ. שָׁמְעוּ הַבְּהֵמוֹת וְהַעוֹפּוֹת וּשְׂאָר בְּעֵלֵי הַחַיִּים אֶת דְּבָרֵי
הַתְּרַנְגוּל,

בָּאוּ כָּלֵם אֵלָיו וְאָמְרוּ:

- תְּרַנְגוּל, רַחֵם עָלֵינוּ , הֵבֵא מָחָר אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא נִשֵּׁב בַּחֲשָׁד.
אֲדָּ הַתְּרַנְגוּל לֹא שָׁמַע בְּקוֹלָם.

הִתְחַבְּאוּ כָּלֵם: הַכָּלֵב בְּמַלּוֹנָה, הַפֶּרָה בְּרֶפֶת, הַסּוּס בְּאַרְוֶה, הַיּוֹנָה
בְּשׁוֹבֵד,

הַתְּרַנְגוּלֶת בַּלּוּל וְהַדְּבוּרָה בַּפֹּתֶת. בָּא הַבֶּקֶר וְכָלֵם מְחַפִּים וּמְפַחְדִּים.
רַק יֶלֶד אֶחָד לֹא שָׁמַע אֶת דְּבָרֵי הַתְּרַנְגוּל. קָם בַּבֶּקֶר וּפָתַח אֶת
הַדֶּלֶת,

וְאוֹר גָּדוֹל נִכְנַס לַבַּיִת. יָצָא הַחוּצָה הַיֶּלֶד וְקָרָא: - קוֹמוּ! קוֹמוּ! בָּא
הַבֶּקֶר וַיֵּצֵאֵה הַשֶּׁמֶשׁ!

שָׁמְעוּ הַבְּהֵמוֹת וְהַעוֹפּוֹת אֶת דְּבָרֵי הַיֶּלֶד וַיֵּצְאוּ כָּלֵם בְּשִׂמְחָה הַחוּצָה.
רַק הַתְּרַנְגוּל לֹא בָּא. שְׁלֹשָׁה יָמִים יָשַׁב בַּלּוּל, וְלֹא זָז מִמְּקוֹמוֹ.

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי יָצָא, וְהִנֵּה רָאוּ כָּלֵם - הַפֶּרָבוּלֶת שָׁלוּ אֲדָמָה, כִּי
הִתְבַּיֵּשׁ

הַתְּרַנְגוּל, הִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד.

ענו על השאלות:

1) מה סמנה קריאת התרנגול לאנשים לפני שנים רבות?

2) מי חשב שהתרנגול מביא את אור הבקר? פרטו.

3) מה אמר התרנגול באחד הערבים?

4) מה בקשו החיות מן התרנגול?

הקיפו את התשובה הנכונה.

א. שיתן להן להתחבא.

ב. שירחם עליהן ויביא את השמש.

ג. שיקנה להן שעונים.

ד. שיקרא בקול חזק.

5) מה עשה הילד?

הקיפו את התשובה הנכונה.

א. פתח את הדלת.

ב. שמע את מה שאמר התרנגול.

ג. היה קורא בקול בבקר.

ד. התחבא עם כלם.

6) למי שיך כל בית?

מתחו קוים בין המלים המתאימות.

כלב פורת

סוס שובך

יונה מלונה

תרנגלת ארה

דברה רפת

פרה לול

7) סדרו את המשפטים הבאים בסדר המתאים לספור.

☐ יצאו בשמחה כלם החוצה.

☐ התרגול קרא: "מחר לא אקרא והשמש לא תופיע".

☐ התחבאו כלם, מחכים ומפחדים.

☐ באו כלם אליו ואמרו: "תרגול, רחם עלינו!"

8) מדוע נכנס אור גדול לבית?

9) מדוע התביש התרגול?

אני קורא וכותב

אני כבר גדול ויודע כמעט הכל.

אני יודע לקרא ולכתב.

אני מכיר כבר את כל האותיות ויודע לקרא מלים קצרות וקלות כמו:

שלוש, תודה וגם מלים ארוכות וקשות כמו צפרדע, תרנגולת.

אני יכול לקרא שירים, ספורים וכתובות בעתונים.

אני כבר לא צריך לבקש מאמא, מאבא או מאחי הגדול שיקראו לי ספור.

אני יודע לקרוא בעצמי ואפילו יכול לקרא מהספר לאחותי הקטנה- וזוהי הרגשה נפלאה.

אני גם יודע לכתב בכתב יפה ומסודר.

אני יכול לכתב פתקה לאמא, או להשאיר לאבא הודעה פתובה.

אפילו כתבתי כבר מכתב לסבתא בירושלים.

אבל, יש מלים שמבלבלות אותי, ואיני יודע מה הכוונה.

אלו מלים משנות כמו מלים תאומות.

אבל הן תאומות רק בצליל ולא באותיות, כמו למשל:

אבד- הלך לאבוד.

עבד- בעבודה.

קרה- משהו התרחש.

קרא- לקרא בספר.

עֲנוּ עַל הַשְּׁאִלוֹת:

אוסף סבב ♥

1. הַקִּיפּוֹ בְּעֵגוּל מִה הַיֶּלֶד שֶׁבִּסְפוֹר יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת.

• לְכַתֵּב בְּכֶתֶב יָפֵה.

• לְכַתֵּב פְּתִיקָה.

• לְקַרֵּא מְלִים קְשׁוּת.

• לְקַרֵּא עֵתוֹן.

• לְכַתֵּב סֵפֶר.

• לְקַרֵּא לֹלָא נְקוּד.

• לְקַרֵּא שִׁירִים.

• לְכַתֵּב מִכְתָּב.

2. בַּחֲרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ הַמִּתְאַיֶּמֶה לְכָל מִשְׁפָּט וְכִתְבוּ אוֹתָהּ.

• יוֹם אֶחָד _____ מִשֶּׁהוּ מוֹזָר.

• שִׁי הָיָה חוֹלָה וְלִכּוֹן לֹא _____.

• יוֹאָב _____ בְּקוֹל רֹם אֶת הַבְּרָכָה.

• אֲנִי עֲצוּב כִּי הַכֶּלֶב שְׁלִי _____ לִיד הַבַּיִת .

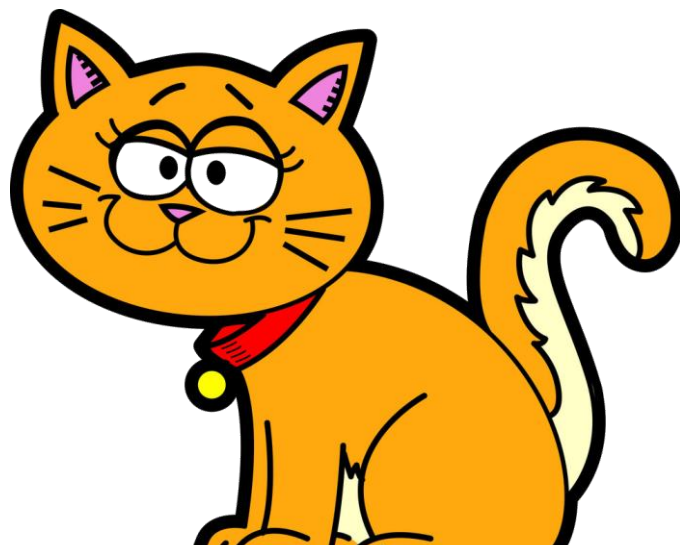
• הַצִּיּוֹר שֶׁל דָּן לֹא מָצָא חֵן בְּעֵינָיו וְלִכּוֹן הוּא _____ אוֹתוֹ.

קָרַע, קָרָה, קָרָא , עָבַד,

סוף טוב - הכל טוב

רותי אוהבת מאוד בעלי חיים.
בביתה היא מגדלת כלב בשם ג'וק, ובבית הספר היא דואגת להאכיל
את הארנבים שבפנת החי.
יום אחד, בדרך לבית הספר, שמעו רותי ושירה קול יללות.
זה נשמע כמו חתלתול בצרה, חשבה רותי, ומיד החלה לחפש.
"בואי, רותי, עוד מעט צלצול!", קראה שירה, אך רותי כבר הייתה
עסוקה. בידיה היה גור חתולים קטנטן מילל.
שירה רכנה לראות את הגור שגדלו כגדל כף היד, והתפעלה ממנו גם
היא.
לפתע הציצה מאחורי אחד הפחים חתולה מדאגת.
"אולי זו אמא שלו", אמרה שירה לרותי, "בואי נתרחק ונראה אם
היא תגש אליו". הן הניחו בזהירות את החתלתול על המדרכה
והצו את מעבר החציה. מעבר לכביש הן ראו איך מתקרבת אליו
החתולה, מלקקת אותו ונושאת אותו בפיה לחצר הבינון.
לפעמים קורים דברים מעניינים בדרך לבית הספר, חשבה רותי.
"סוף טוב - הכל טוב", אמרה שירה.

משימות:

1) מה רותי מאד אוהבת?

2) אילו בעלי חיים מוזכרים בספור?

3) מה רותי ושירה שמעו בדרך לבית הספר?

4) בספור כתוב: "שירה רכנה לראות את הגור"....

מה פירוש המלה רכנה?

א. הסתובבה ב. קפצה ג. התכופפה ד.

חפשה

5) כתבו ליד כל משפט נכון / לא נכון

א. רותי אוהבת חיות

ב. שירה מגדלת כלב

ג. שירה מצאה חתלתול קטנטן

ד. החתולה הייתה האם של החתלתול

ה. רותי רכנה לראות את הגור הקטנטן

6) מהי לדעתכם התכונה המתאימה ביותר לרותי?

חרוצה	עקשנית	טובת לב	ותרנית
-------	--------	---------	--------

בִּמְקוֹ מְדוּעַ דּוֹקָא תְּכוּנָה זֶה מִתְאַיֶּמָה לָהּ:

אוסנת סבכח

7) חֲפֹשׂוּ אֶת הַמֶּלֶךְ הַכְּתוּבָה בְּסִפּוֹר בְּמָקוֹם זֶה הַמְדַּגֵּשֶׁת.

כְּתִבוּ אוֹתָהּ בְּמִשְׁבָּצַת הַרִיקָה.

א. שִׁירָה הַתְּכוּפָפָה לְרֹאוֹת אֶת הַגּוֹר.

ב. פֶּתֶאֶס הַצִּיצָה מֵאַחֲרֵי אֶחָד הַפְּחִים

חֲתוּלָה.

אֶת

ג. הֵן רָאוּ אֵיךְ הַחֲתוּלָה מְרִימָה

הַחֲתָלְתוֹל בְּפִיהָ.

8) מִי אָמַר לָמִי בְּסִפּוֹר?

א. "בּוֹאִי עוֹד מְעַט צִלְצוֹל".

אֶל _____

ב. "אוֹלִי זֶה אִמָּא שְׁלוֹ".

אֶל _____

ג. "בּוֹאִי נִתְרַחֵק וְנִרְאֶה אִם הִיא תִּגַּשׁ אֵלָיו".

אֶל _____

9) רְצֵף סִפּוּרִי

סִדְרוּ אֶת הַמִּשְׁפָּטִים עַל פִּי סֵדֶר הַתְּרַחְשׁוּתָם:

שִׁירָה וְרוֹתִי הִנִּיחוּ אֶת הַחֲתָלְתוֹל עַל הַמְדַּרְכָּה.

חַתּוּלָה מְדַאָּגֶת הַצִּיצָה מֵאַחוּרֵי אֶחָד הַפָּחִים. ☐

בְּדֶרֶךְ לְבֵית הַסֵּפֶר שָׁמְעוּ רוּתִי וְשִׁירָה קוֹל יְלָלוֹת. ☐

הַחַתּוּלָה לְקָקָה אֶת הַחַתּוּלָתוֹל וְנִשְׁאַה אוֹתוֹ בְּפִיהָ. ☐

רוּתִי הִרְיָמָה בְּיָדֶיהָ גּוֹר חַתּוּלָתוֹלִים מִיָּלָל. ☐

הַחַתּוּלָה הַתְּקַרְבָּה לַחַתּוּלָתוֹל הַקֶּטְנִטוֹן. ☐

אוסנת סבכ